

Hoofdstuk 1

Daar was het geluid weer.

Kate McCrady bleef stokstijf staan. Ze merkte niet eens dat de bal langs haar heen rolde. Ze hield haar hoofd een beetje schuin en luisterde.

Ja, het was hetzelfde geluid dat ze al de hele middag hoorde. Een hoog zilverachtig geluid, als het gerinkel van belletjes. Kate keek zoekend rond in de tuin. Wat kon het zijn?

‘Ik heb ’m!’ riep Lainey Winters. Ze rende achter de bal aan. Toen ze zich bukte om hem te pakken, gleed haar zware bril bijna van haar neus. ‘Ik heb ’m!’ riep ze weer. ‘Kate is de lummel. Zij moet nu in het midden staan.’

Aan de andere kant van de tuin stond Mia Vasquez, Kate’s beste vriendin. Ze zette haar handen in haar zij. ‘Wat is er, Kate?’ vroeg ze. Het was niets voor Kate om zo’n makkelijke bal te missen.

‘Hoor je dat geluid?’ vroeg Kate.

‘Welk geluid?’ zei Mia.

‘Wat is er aan de hand?’ riep Lainey, die zich buitengesloten voelde. ‘Spelen we niet verder?’

Weer spitste Kate haar oren. Ze hoorde de belletjes niet meer, maar toch was ze op de een of andere manier opgewonden. ‘Het was niks, denk ik,’ zei ze en ze ging verder met het spel.

‘Jij moet nu in het midden staan,’ zei Mia.

Kate haalde haar schouders op. Ze kon goed voetballen. Ze was goed in alles waarbij je moest rennen, springen, schoppen of vangen. Ze hoefde nooit lang in het midden te staan.

‘Oké, Lainey, kom jij dan op mijn plaats staan?’ Ze keek om zich heen. ‘Lainey!’ riep ze. En nog eens: ‘Lainey!’

Lainey hoorde haar niet. Ze staarde naar de lucht. Een vlucht flamingo’s vloog over.

Flamingo’s? dacht Lainey. *Dat kán toch niet.* Ze zat in groep vijf en had in een schoolboek een foto van een flamingo gezien. Flamingo’s leefden in warme landen, vlak bij zeeën en meren. En niet in een grote stad, zoals die waar Lainey en haar vriendinnen woonden.

Misschien hield haar bril haar voor de gek? Lainey zette hem af en wreef de glazen schoon

met haar shirt. Toen ze hem weer op haar neus zette, waren de flamingo's verdwenen. In de lucht waren alleen nog maar veervormige wolken te zien.

'Lainey!' riep Mia.

Verschrikt keek Lainey om. 'Zag je die flamingo's?' vroeg ze.

Kate en Mia keken haar aan alsof ze iets heel geks had gezegd. Lainey bloosde.

'We willen verder spelen,' zei Kate. 'Maar jij hebt de bal.'

Lainey keek naar de bal in haar armen. 'O... O ja.' Ze legde de bal in het gras en keek nog één keer omhoog. Er was geen flamingo te zien.

Maar terwijl de wolken naar de horizon dreeven, was Lainey er zeker van dat ze het gefladder van vleugels hoorde.